

Arrest

nr. 28 493 van 10 juni 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 april 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 23 maart 2009 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat L. VERHEYEN en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Russische nationaliteit komt het Rijk binnen op 24 april 2008 en dient een asielaanvraag in.

Op 26 september 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd.

Op 13 oktober 2008 stelt verzoeker tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 21 738 van 22 januari 2009 weigert de Raad zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

Op 9 februari 2009 dient verzoeker opnieuw een asielaanvraag in.

Op 26 februari 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 4 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Het beroep tegen deze beslissing is gekend bij de Raad onder het nummer 38 420.

Op 9 maart 2009 dient verzoeker een derde asielaanvraag in.

Op 23 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Overwegende dat de betrokkene een eerste asielaanvraag indiende op 24.04.2008 en zijn dossier op 02.06.2008 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen; overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming; overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 22.01.2009 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus + weigering van de subsidiaire bescherming; overwegende dat de betrokkene op 09.02.2009 een tweede asielaanvraag indiende die op 04.03.2009 werd afgesloten met een beslissing 'weigering van in overwegingname' vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken; overwegende dat de betrokkene op 09.03.2009 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet is teruggekeerd naar zijn land van herkomst; overwegende dat de betrokkene een oproepingsbrief, dd 16.01.2009, naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene dit document reeds bij de behandeling van zijn vorige asielaanvraag had naar voren kunnen brengen; overwegende dat dit document verwijst naar de redenen waarom de betrokkene zijn land van herkomst verliet waarbij dient opgemerkt te worden dat reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag door de Belgische asielinstanties zijn motieven als ongeloofwaardig werden beoordeeld; overwegende dat de betrokkene een bijlage van een oproepingsbrief naar voren brengt waarin wordt vermeld dat de betrokkene zich moet aanmelden op 20.01.2009 waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene reeds de mogelijkheid had om dit document bij zijn tweede asielaanvraag naar voren te brengen die werd afgesloten op 04.03.2009; overwegende dat betrokkene een protocol van een huiszoeking, dd 11.02.2009, naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene de mogelijkheid had om dit document bij de behandeling van zijn tweede asielaanvraag naar voren te brengen; overwegende dat de betrokkene reeds bij de behandeling van zijn eerste asielaanvraag een protocol van een huiszoeking en een oproepingsbrief naar voren bracht waarbij dient opgemerkt te worden dat deze asielaanvraag desalniettemin negatief werd afgesloten; overwegende dat de betrokkene voorts ingaat op de algemene situatie in Khasavyurt en geen informatie over de situatie van betrokkene persoonlijk naar voren brengt; overwegende dat de betrokkene verklaart dat er een huiszoeking werd uitgevoerd in zijn ouderlijk huis waarbij dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen verband kan aantonen met zijn beweerde problemen; overwegende dat de betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker het volgende aan:

“Totaal ten onrechte werd de asielaanvraag niet in overweging genomen.

Verzoeker brengt wel degelijk nieuwe documenten bij:

- een bewijs van huiszoeking op 10.10.2008 (stuk 2 en 3)

- een convocatie - dagvaarding voor verhoor waarin duidelijk te lezen staat dat verzoeker ‘wordt ondervraagd als verdachte’ (stukken 4 en 5)

- ontvangstbewijs (stukken 6 en 7)

- een verslag van een huiszoeking (stuk 8 en 9)

In deze omstandigheden is de beslissing van de DVZ niet naar behoren gemotiveerd.”

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat verzoeker niet duidelijk maakt op welke wijze de door hem aangebrachte vermeende nieuwe elementen zouden kunnen leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk motiveert waarom de voorgelegde documenten niet wijzen op nieuwe gegevens ter ondersteuning van de derde asielaanvraag.

2.3. In de repliekmemorie volhardt verzoeker in wat werd uiteengezet in het initiële verzoekschrift.

2.4. In de mate dat verzoeker in zijn middel betoogt dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is en de bijkomende elementen die door verzoeker werden aangebracht niet in aanmerking werden genomen, voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht die dient onderzocht te worden in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad toe om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt wat volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. de nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De bevoegdheid van de gemachtigde van de minister beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de minister zelf niet kan nagaan of er voldaan

is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip "nieuwe gegevens" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

In casu oordeelde de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft aangebracht zodat de asielaanvraag niet in aanmerking werd genomen. Dit is het determinerend motief waarom de derde asielaanvraag van verzoeker niet in overweging werd genomen.

De elementen die verzoeker in zijn derde asielaanvraag heeft aangebracht, namelijk een bewijs van huiszoeking op 10 oktober 2008 bij de zus van verzoeker, een convocatie- dagvaarding voor verhoor waarbij verzoeker zou worden verhoord als verdachte, het ontvangstbewijs van de convocatie en een verslag op datum van 11 februari 2009 betreffende de huiszoeking bij de zus van verzoeker, kunnen weliswaar 'nieuw' zijn in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van verwerende partij, maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat deze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143.020). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker zelf, naar aanleiding van het interview ter gelegenheid van zijn derde asielaanvraag en als antwoord op de vraag "U legt nu documenten voor die U ook hebt voorgelegd – oproepingsbrief en protocol huiszoeking – bij uw 1ste asielaanvraag. Wat is er nu zo anders?", het volgende stelt: "Ik weet geen raad meer. Het is een feit dat ik niet meer kan terugkeren en dat zijn de documenten die ik kan voorleggen.(...)". Verzoeker geeft in voornoemd derde asielrelaas tevens aan dat hij bij zijn eerste asielaanvraag reeds twee oproepingsbrieven en een protocol van huiszoeking heeft aangebracht. Verzoeker baseert zich ter gelegenheid van zijn derde asielaanvraag aldus nog steeds op de feiten en verklaringen die hij bij zijn eerste asielrelaas uiteen zette en lijkt in onderhavig verzoekschrift te pogen de geloofwaardigheid van zijn eerste asielrelaas te bewijzen. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de aangevoerde elementen 'nieuwe gegevens' uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. De bewijslast ter zake ligt nochtans bij verzoeker (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610). Er wordt door verzoeker niet aangetoond dat hij nieuwe elementen in de zin van deze wetsbepaling heeft aangebracht waarmee verwerende partij geen rekening heeft gehouden. Hieruit volgt dat de kritiek van verzoeker dat de Dienst Vreemdelingenzaken, gelet op de 'nieuwigheid' van de door hem aangebrachte elementen, diende te beslissen tot in overwegingname van zijn asielaanvraag, niet dienend is daar hij er niet in is geslaagd aan te tonen dat de door hem aangevoerde 'nieuwe gegevens' 'nieuwe elementen' zijn in de zin van de genoemde wetsbepaling. Verwerende partij kon derhalve in alle redelijkheid besluiten dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangehaald.

In de bestreden beslissing wordt bijgevolg terecht het volgende overwogen: "Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."

De bestreden beslissing steunt derhalve op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de materiële motiveringsplicht geschonden is.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET